

sui actus, differt ab intellectu, qui merè naturaliter in objectum suum movetur ex parte sui; non sic voluntas, seu nostra, seu divina, sed liberè. Hæc Vorrillong.

THES. VII.

Similes hisce apud Scholasticos alios occurrunt, quas brevitas studio ducti subticemus. Addimus autem quasdam ex Scriptoribus Physicis. Primò quidem illam Magistri Subtilitarum, Jul. Cæs. Scaligeri Exerc. CCCVII. sect. III. ubi dicit: *Est voluntas intellectus extensus* (sive, ut paucas post lineas vocat, *promotus*) *ad habendum aut faciendum, quod cognoscit.* Et deinde illam Francisci Titelmanni Compend. Nat. Philos. lib. XII. Cap. I. *Voluntas est talis potentia, per quam homo appetit, vult & non vult ea, quæ secundum intellectum judicat bona vel mala.* Cum quâ eadem ferè est illa Joh. Velcurionis Comment. Phys. Lib. IV. Cap. XXIV. *Voluntas est potentia animæ rationalis motiva, quâ homo intellecta cupit, ut bona, vel renuit, ut mala.* Item illa Casp. Bartholini Exercit. de anima Cap. IV. Theor. VI. *Voluntas est animæ rationalis facultas, quâ homo vel eligit, quæ bona, vel aversatur, quæ mala ab intellectu judicata sunt.* Et tandem illa supra cit. Magiri d. Cap. XX. §. 2. quam etiam B Scheiblerus, magnum nostræ Westphaliæ lumen, Lib. de anima Part. III. Diss. VI. §. 4. probat: *Voluntas est animæ intelligentis vis, quâ ea, quæ ab intellectu apprehensa & judicata fuerunt, homo vel eligit, vel aversatur.*

THES. IIX.

Ex hisce quam probemus, quasque improbemus, an-
tequam dicamus, placet aliqua præmittere. Quorum pri-
mum sit: *Esse in homine vim & facultatem aliquam, ratione cu-
jus bonum appetit, & malum aversatur ac fugit.* Hoc cum cer-
tum sit inter omnes, quos novimus nos, & alias quoque
manifestæ veritatis, hinc constitutò eò, ponimus ali-
ud. Nempe, sicuti præter cognitionem sensualem, quæ
etiam brutis competit, pollet homo etiam intellectu, quò
percipit & cognoscit ea, quæ cognitionem sensualem exce-
dunt: Ita præter appetitum sensitivum, quò pariter bruta con-
stant, datam esse homini potentiam appetitivam aliam, eamque
cuti